

Elferhütte Zwölfernieder bij Neustift

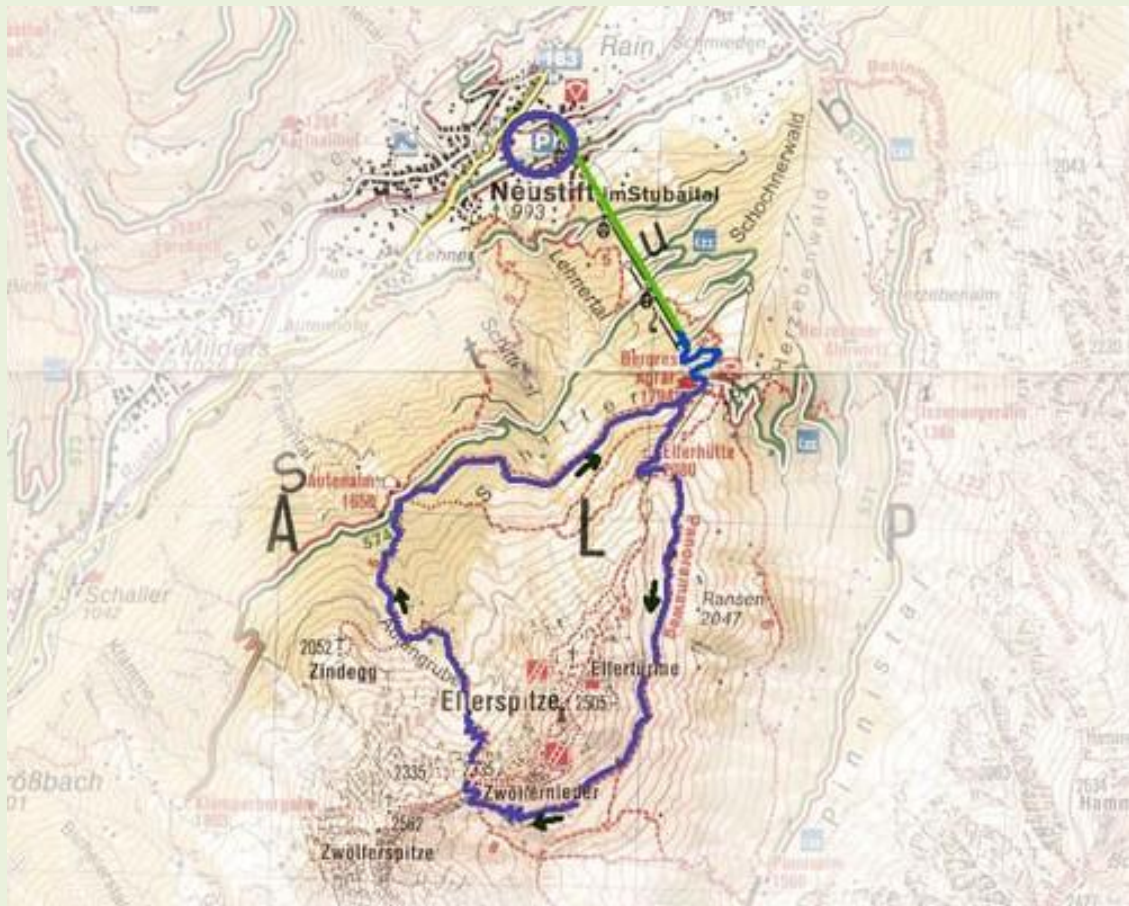
Bergrest. Agrar - Elferhütte - Zwölfernieder (Elferspitze) - Autenalm - Bergrest. Agrar

5 uur, 8 Km, 690 hoogtemeters

Wat deze route zo bijzonder maakt zijn de spectaculaire vergezichten gedurende nagenoeg de hele tocht. Het grootste deel gaat over een 'Panoramaweg' en dat wordt helemaal waargemaakt.

Doel is de Zwölfernieder Sattel. Van daar kan men terug via het prachtige Pinnistal of onze afdaling aan de andere zijde kiezen naar de Autenalm. Voor deze afdaling moet je wel 'trittsicher' zijn en het is zeker niet geschikt voor kinderen.

Vanuit Neustift in het Stubaital gaat de cabinebaan Elferlift omhoog naar het startpunt van vandaag. Bij het bergrestaurant Agrar op 1749m.

Wij zijn vanaf onze camping in slechts 10 autominuten in Neustift en kunnen dus op tijd aan de wandeling beginnen.

De Elferlift is al vanaf 's morgens vroeg tamelijk druk. Er gaan veel paragliders met deze baan omhoog.

Bij het uitstappen van de Elferlift staan we gelijk aan een Alpenwei bij het 'Bergrestaurant Agrar' waarvan de paragliders starten. Meevliegen als duopassagier kan ook als je er € 85,- voor wilt neerleggen. Ik zou nog niet meegaan als ik dat bedrag toe kreeg, maar wel blijven we een tijdje staan kijken; want indrukwekkend is het zeker.

Na het maken van enkele foto's moeten we ons toch losmaken van dit vermaak; we hebben nog een leuke wandeling voor de boeg.

De eerste etappe is een klim van 290m naar de Elferhütte. Die route staat duidelijk aangegeven.

Een vrij breed pad slingert omhoog naar deze Hütte, deels tamelijk steil. De moeilijkheidsfactor zit niet alleen in de stijging, maar ook in de drukte.

Vanaf de lift gaan heel veel mensen dit pad omhoog met allemaal een eigen wandeltempo. Het is dan ook lastig om een eigen loopritme aan te houden, zeker daar sommigen zich weinig aantrekken van andere wandelaars en bij voorkeur met z'n allen naast elkaar omhoog lopen en daarmee een doorgang onmogelijk maken. We maken onderweg nog een grapje dat we straks een fietsbel aan onze rugtassen moeten bevestigen om er langs te kunnen komen.

De route ligt deels in de schaduw en andere gedeelten zijn meer open. Op die open plaatsen is het uitzicht gelijk al schitterend, waaronder een mooi kijkje op het stadje Neustift.

We staan echter niet te lang stil bij de uitzichtplekjes want dan worden we ingehaald door wandelaars die we zojuist met moeite zijn gepasseerd.

Tot aan de Elferhütte proberen we dan ook flink tempo te maken in de verwachting dat het voorbij de Hütte wel een stuk rustiger zal gaan worden. De aangegeven looptijd bedraagt 40 minuten, wij redden het in 30.

De Elferhütte is een schitterend gebouw van drie verdiepingen, zeer goed onderhouden en natuurlijk voorzien van een ruim terras. Het uitzicht vanaf het terras is enorm en je kijkt er tot voorbij Schönberg; de toegang tot het Wipptal. Het uitzicht en dan die kleurrijke paraglider parachutes op de achtergrond; begrijpelijk dat hier veel mensen op af komen.

Wij blijven er niet te lang hangen en zoeken op de routebordjes de Panoramaweg die we willen gaan lopen tot voorbij de Elferspitze. Die bordjes zijn er keurig aangebracht zodat we ons snel kunnen oriënteren. We volgen de richtingaanwijzers over de, achter de Hütte liggende, Alpenweide zigzag een stukje omhoog om daarna op een splitsing aan te komen. Daar kunnen we kiezen uit twee routes naar de Elferspitze.

Rechts om de berg via een 'zwarte route', (route met een 'Steig' en dus alleen voor gevorderden), links via de gezochte Panoramaweg wat een eenvoudiger 'rode route' is. We gaan dus links verder over de Alpenwei. Al snel buigt het pad met de ronding van de berghelling mee naar rechts en komen we bij een houten hek. Daar verlaten we de Alm en verandert het pad in een smal paadje. Nu gaat het pad een zijdal van het Stubaital in, het prachtige Pinnistal.

We lopen niet echt 'door' dit mooie dal, maar er ver boven langs op een steile berghelling. Dat geeft ons een fraai uitzicht in het Pinnistal en de steile rotswanden daar omheen.

De naam 'Panoramaweg' lijkt dan ook heel logisch. Het is werkelijk een plaatje van begin tot eind en dat einde ligt pas 1,5 kilometer verderop!

Het paadje stijgt voortdurend, maar zo geleidelijk, dat het een hele lichte wandeling genoemd kan worden. Het is een gemoedelijk en veilig pad, maar voor mensen met zware hoogtevrees zou ik de route niet aan willen raden. Het gaat aan de linkerkzijde soms wel heel erg steil en ver omlaag.

Diep in het dal onder ons is steeds duidelijk de brede 'Forstweg' zichtbaar naar de daar liggende Pinnisalm met erboven zeer indrukwekkende rotsformaties.

Ook aan de rechterzijde kijken we naar boven tegen steeds grilligere rotspieken aan. Daar ligt het hoogste punt van deze berg, de Elferspitze met zijn vele Elfertürme.

In het laatste deel van de Panoramaweg stijgen we iets meer en wordt de omgeving wat vlakker.

Daar komen we ook bij de eerste splitsing op deze 'Panoramaweg'. Rechtdoor gaat het later omlaag naar de Pinnisalm, rechtsaf brengt ons omhoog naar een Sattel tussen de toppen van de Elferspitze (2505m) en Zwölferspitze. (2562m)

Vanaf deze Sattel zou het uitzicht heel bijzonder moeten zijn en was daarom uitgekozen om vandaag naar toe te gaan.

We gaan dus rechts omhoog waarna het al snel een pittige klim wordt. De nog resterende hoogtemeters van deze tocht zitten allemaal in de korte afstand tot de Sattel die we dan ook al voor ons zien liggen.

Met veel haarspeldbochten klimmen we verder langs de helling omhoog. Eerst nog veel over de groene Alm, in het laatste stuk door een gebied vol rotsblokken onze weg zoekend. Met elke stap worden de toppen van de twee bergen indrukwekkender en zijn we vol verwachting wat we aan de andere kant van de 2335m hoge Zwölfernieder te zien zullen krijgen. En... dat is zeker een afdoende beloning om de gedane inspanningen te rechtvaardigen. (foto)

Het uitzicht is zo veelzijdig dat we niet uitgekeken raken. Links en rechts schitterende ruige rotsformaties van de twee bergen, achter ons het prachtige Pinnistal, en aan de

overkant kijken we uit tot in het Stubaital! Ook de berghelling die we straks af moeten dalen is indrukwekkend om te zien.

We zoeken een plekje in het gras op de hier smalle bergrug en installeren ons voor een rustig halfuurtje genieten. Een beetje eten en drinken, rondkijken en kijken naar de bergbeklimmers die vanaf de 'zwarte route' de Elferspitze afdalen naar de Sattel. Vakantiegevoel!

Voor de terugweg hadden we een route uitgezocht via de Autenalm. Op de kaart is dat een 'stippelijntje' en dus een 'zwarte route'. Zolang er geen echte Steig in zit, durven wij dat wel aan, maar we hadden afgesproken dat als ter plekke zou blijken dat het 'te' zou zijn voor één van ons vieren, dat plan te torpederen.

Als alternatief hadden we de afdaling naar de Pinnisalm op het oog.

(Wij zijn als gepland doorgedaan naar de Autenalm, maar dit is met recht een 'zwarte route'. Ongeschikt voor kinderen. Ook Schwindelfreiheit en Trittsicherheit zijn onontbeerlijk. Bij twijfel dus niet doen maar de alternatieve route omlaag kiezen.)

Dat is eenvoudig te vinden door hetzelfde pad weer af te dalen tot de splitsing. Daar rechtsaf en omlaag tot aan de Pinnisalm op 1560m. Vanaf deze Alm de 'Forstweg' door het dal verder afdalen tot aan de Issenangeralm. Daar kun je dan weer kiezen. Links omhoog naar het startpunt bij de Elferlift, of rechtdoor zelf terug omlaag lopen naar Neustift. (Omhoog is een goed begaanbare route maar telt wel weer 430 hoogtemeters).

Dan gaan we op weg naar de Autenalm en zijn er 580 hoogtemeters af te dalen. Het pad omlaag vanaf de Zwölfernieder Sattel is duidelijk aangegeven maar dat was niet nodig geweest. Vanaf de Sattel is het pad ook al over grote afstand te volgen. (Foto) Alleen het eerste deel is dan nog niet zichtbaar waar het buiten ons gezichtsveld gelijk heel steil omlaag gaat. De moeilijkheidsgraad van het pad over het eerste stuk is de

hellinghoek. Steil! Daarnaast is het er smal en moet je niet angstig worden van grote dieptes net naast het pad. De ondergrond bestaat vooral uit losse steentjes, maar met voldoende vastliggende rotsblokken of grotere stenen ertussen om niet te gaan 'rollen'. (Wel gebruiken wij wandelstokken, zonder zou ik het niet aandurven).

200 meter lager wordt het vlakker en lijkt het eenvoudiger te belopen. Dat valt echter tegen. Daar gaat het door een gebied waar veel steenlawines omlaag zijn gekomen. Dus meer losse rollende steentjes als ondergrond en weinig vaste rotsgrond om grip op te krijgen. Iets minder steil maar zeker zo moeilijk als het eerste deel. Gelukkig is het pad vaak smal en kunnen de wandelstokken uitstekend grip vinden net naast het looppad.

Wanneer we 350m zijn gedaald, komen we langs een sneeuwveld en daarna wordt het echt vlakker. Zo lopen we geleidelijk nog wat omlaag tot aan de boomgrens waar we kort daarna gebruik maken van de schaduw van de eerste dennen om nog een pauze te nemen.

Het was heet vandaag en rustig genieten we van ons appeltje, nog lekkerder na de afdaling van zo-even.

Door een schitterend gebied waar het vol staat met Alpenden en Alpenroos vervolgen we dan het hier duidelijke pad, kronkelend tussen deze struiken door tot bij een grote rotswand. (Foto)

Daar is een T-splitsing waar we rechtsaf omlaag verder gaan. Een stukje nog vlak en daarna weer sterker omlaag.

Voor ons krijgen we dan ook weer een mooi uitzicht op de bergketen aan de andere zijde van het Stubaital, maar slechts tot aan de bosrand die we nu naderen.

Daar gaat het rechtsaf aanhoudend omlaag het nu dichte bos in.

Ook hier weer een smal pad met even later een steile helling links, maar de afgrond lijkt veel minder eng daar het vol staat met dennenbomen.

Even is er onduidelijkheid bij een splitsing van paden zonder wegwijzers. Op de wandelkaart staat ook maar één pad omlaag. Dan wordt ons duidelijk dat beide iets verderop weer op elkaar aansluiten, dus kunnen we de tocht vervolgen.

Pas op het laatste moment, als we haast recht boven de Autenalm zijn, wordt deze tussen de bomen door ook zichtbaar. Gelijk zijn we dan ook bij de omheining van de Alm aangekomen, gaan het hek door, en dalen het laatste steile stukje over de Alpenwei af tot aan de Hütte.

Een leuk klein gebouwtje met een terras boven een afgrond. Het uitzicht vanaf het terras is ook hier weer adembenemend, maar deze slaan we toch maar over.

Aan het grote pad langs de Autenalm staat weer een wegwijzer. Rechtsaf gaat richting het Bergrestaurant Agrar (Elferlift Bergstation) en als looptijd geven ze 40 minuten aan.

Vorbij de Alm wordt het brede pad ook al weer verlaten en gaat het nogmaals rechtsaf weer een smal pad het bos in.

Het is nog een aardige afstand naar het Bergstation en we zullen ook weer 150 meter moeten stijgen. Dat gaat echter heel geleidelijk over deze lange afstand.

Het is een schitterend pad. Grotendeels door schaduwrijk bos en met op regelmatige afstanden open plekken met heerlijke uitzicht mogelijkheden. (Helaas staan de bankjes juist daar geplaatst waar er net géén uitzicht is. Ze zouden deze bankjes vaker moeten verplaatsen afhankelijk van de groei van de bomen of juist een houtkap waarbij uitzicht ontstaat).

We moeten inderdaad 40 minuten flink doorstappen om de afstand te overbruggen, maar komen dan precies op de aangegeven tijd achter het Bergrestaurant uit. Nu nemen we wel plaats op het terras en gunnen onszelf een heerlijk koud biertje voor we de cabinebaan omlaag weer opzoeken.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |